

УДК 343.74:343.98

П. Р. Трясун
аспірант

Міжрегіональної академії управління персоналом

ОСОБЛИВОСТІ ПОЧАТКУ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ ЩОДО ХУЛІГАНСТВА, ВЧИНЕНОГО У ПУБЛІЧНИХ МІСЦЯХ

З прийняттям у 2012 році КПК України в історії розвитку кримінального процесу нашої країни відкрито нову сторінку, а чисельні зміни й доповнення, внесені до нього останнім часом, наочно свідчать про продовження реформування цієї сфери діяльності. Насамперед, зумовлено це тим, що ефективна протидія сучасним злочинним проявам вимагає від законодавця запровадження дієвої системи кримінальної юстиції, яка, з одного боку, дозволить гарантувати захист особи, суспільства й держави від кримінальних правопорушень, а з іншого – забезпечить швидке, повне та неупереджене розслідування та судовий розгляд. Нині під час прийняття та реєстрації заяв і повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення та інші події здійснюється їх перевірка, вирішується питання про наявність або відсутність складу кримінального правопорушення. Крім того, з моменту внесення до ЄРДР відомостей про вчинення конкретною особою кримінального правопорушення слідчий, прокурор уповноважені проводити різні процесуальні дії, завдяки яким буде прийнято рішення про наділення особи статусом підозрюваного або закриття кримінального провадження.

Піднята проблематика набуває особливої актуальності у зв'язку з розширенням змагального процесу, наближенням національного законодавства до міжнародних і європейських правових стандартів кримінального судочинства, запровадженням низки нових правових дефініцій (сторони кримінального провадження, процесуальне керівництво та ін.) та процесуальних інститутів (повідомлення про підозру, судового контролю, угод та ін.), що, звісно, вплинуло на усталену практику проведення досудового розслідування. У зв'язку з цим, ефективна реалізація завдань кримінального провадження, закріплених у ст. 2 КПК України, не можлива без запровадження дієвих процесуальних механізмів проведення досудового розслідування, адже від якісного та своєчасного його здійснення залежить ефективність розгляду провадження по суті, а також застосування належної правової процедури до кожного учасника кримінального провадження [1; 2, с. 5–6].

Початковий етап розслідування хуліганства, вчиненого у публічних місцях як поняття – суто криміналістичне, використовується для позначення певного періоду досудового розслідування, під час якого слідчий провадить слідчі (розшуко-

ві) дії (далі – СРД) та негласні слідчі (розшукові) дії (далі – НСРД) з метою усіх обставин кримінального правопорушення та особи підозрюваного.

Як показав аналіз сучасної слідчої практики, для хуліганства, вчиненого у публічних місцях, необхідно виділити в окремий етап – застосування після внесення до Єдиного реєстру досудових розслідувань (далі – ЄРДР) відомостей про кримінальне правопорушення процесуальних засобів щодо встановлення особи, яка ймовірно вчинила це правопорушення (строки цього етапу кримінальним процесуальним законом не встановлені).

Окремою методикою розслідування – є етап збору та перевірки матеріалів, що включає збирання, дослідження й оцінку інформації шляхом проведення окремих СРД (огляд місця події, освідування, призначення судової експертизи) та НСРД (аудіо-, відеоконтроль особи; аудіо-, відеоконтроль місця; накладення арешту на кореспонденцію; огляд і виїмка кореспонденції; зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж; зняття інформації з електронних інформаційних систем; обстеження публічно недоступних місць, житла чи іншого володіння особи; використання конфіденційного співробітництва).

Найбільш важливими завданнями початкового етапу є такі: 1) орієнтування особи, що провадить розслідування, в усіх обставинах тієї події, яку йому належить розслідувати, з'ясування фактів, які повинні бути досліджені у кримінальному провадженні, отримання вихідних даних з метою розгорнутого планування розслідування; 2) збирання та фіксація доказів, які упродовж невеликого проміжку часу можуть бути втрачені; 3) встановлення, пошук та затримання злочинця по гарячих слідах. А вже під час наступного етапу розслідування здійснюється збирання, перевірка та оцінка доказів з метою повного встановлення усіх обставин кримінального провадження [3, с. 333–334].

Таким чином, приходимо до висновку, що початковий етап розслідування хуліганства, вчиненого у публічному місці використовується для позначення певного періоду досудового розслідування, під час якого слідчий здійснює організаційні заходи для встановлення усіх обставин злочину та особи підозрюваного. Основна спрямованість початкового етапу розслідування – інтенсивний пошук, виявлення і закріплення доказів

шляхом проведення СРД, НСРД. На цьому етапі здійснюється основна робота по розслідуванню хуліганства, вчиненого у публічному місці. Головними завданнями, що постають перед слідчим є належний збір і фіксація матеріальних слідів злочину (у 90% проваджень розпочинається з огляду місця події) для встановлення підозрюваних у вчиненні злочину; визначення осіб, які сприймали ідеальні сліди злочинів, чим розширюється база свідків; виявлення ознак, що свідчать про порушення публічного порядку та безпеки; встановлення обставин учинення злочину; призначення судово-медичної експертизи.

Як показало вивчення слідчої практики, одним із найважливіших чинників, які забезпечують успішне розслідування кримінальних проваджень про хуліганство, є їх негайне внесення до ЄРДР, що прямо залежить від своєчасного виявлення ознак вчиненого злочину. Найчастіше дані злочини виявляються протягом доби. Цьому сприяє, перш за все, видимість та публічність вчинення такого виду злочинів, крім того, необхідність звернення до медичних установ за необхідною медичною допомогою, які у свою чергу зобов'язані негайно повідомляти правоохоронні органи про всі випадки звернення до медичних установ осіб з пораненнями та тілесними пошкодженнями, якщо є підстави вважати, що ці пошкодження пов'язані із вчиненням злочину. Також у медичних установах є інформація про місце, звідки був доставлений потерпілий, хто його доставив чи повідомив про тілесні ушкодження, час та дані про особу, якій заподіяні тілесні ушкодження, його стан, діагноз та інші дані, що дають можливість правильно кваліфікувати злочин та вирішити питання про внесення відомостей до ЄРДР.

Кримінальне провадження щодо хуліганства, вчиненого у публічних місцях розпочинається з моменту внесення відомостей до ЄРДР (ст. 214 КПК України) [1]. Слідчий, прокурор невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення або після самостійного виявлення ним з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, зобов'язаний внести відповідні відомості до ЄРДР та розпочати розслідування (ч. 1 ст. 214 КПК України) [1; 4].

Проведення досудового розслідування до внесення відомостей до реєстру або без такого внесення не допускається і тягне за собою відповідальність, встановлену законом. Огляд місця події у невідкладних випадках може бути проведений до внесення відомостей до ЄРДР, яке здійснюється негайно після завершення огляду [1].

На початку кримінального провадження щодо хуліганства, вчиненого у публічних місцях до ЄРДР вносяться відомості про:

1) дату надходження заяви, повідомлення про хуліганські дії або виявлення з іншого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення такого злочину;

2) прізвище, ім'я, по батькові потерпілого або заявника;

3) інше джерело, з якого виявлені обставини, що можуть свідчити про вчинення хуліганства;

4) короткий виклад обставин, що можуть свідчити про вчинення хуліганства у публічному місці, наведених потерпілим, заявником чи виявлених з іншого джерела;

5) попередня правова кваліфікація кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність;

6) прізвище, ім'я, по батькові та посада слідчого, прокурора, який вніс відомості до реєстру та розпочав розслідування;

7) інші обставини, передбачені положенням про Єдиний реєстр досудових розслідувань [5].

З урахуванням вищевикладеного, діяльність слідчого на даному етапі розслідування злочинів, передбачених ч. 1 ст. 214 КПК України буде включати в себе:

1) оцінку інформації, що надійшла про кримінальне правопорушення;

2) перевірку заяви, повідомлення;

3) внесення відомостей до ЄРДР.

Головним, що ускладнює теоретичне сприйняття та практику прийняття рішень у разі отримання інформації про кримінальне провадження, є те, що відповідно до чинного законодавства відсутня стадія (період), під час якої буде перевірятись отримана інформація про ймовірний злочин. Йдеться, наприклад, про те, що в сучасних умовах практично будь-яка інформація, у якій містяться будь-які, в тому числі й недостовірні дані, може бути занесена до ЄРДР без відповідної перевірки. Таким чином, це сприяє збільшенню кількості кримінальних проваджень та зменшенню ефективності розслідування злочинів. Однак наявність стадії перевірки обставин правопорушення до внесення відомостей до ЄРДР також може слугувати маніпулюванням та умисному приховуванню злочинів правоохоронними органами, з метою зменшення показників злочинності. Тому необхідно внести зміни до чинного КПК України, які б регламентували, якого характеру заяви потрібно вносити до ЄРДР та як упродовж доби вони повинні перевірятись.

У зв'язку з цим, Д. М. Мірковець та О. М. Мірковець пропонують, що після внесення відомостей до ЄРДР має розпочинатися саме перевірка відомостей (протягом семи днів з моменту їх внесення до цього реєстру). Перевірка повинна передбачати збирання пояснень, витребування копій документів і відомостей, огляд місця події, отримання

висновків спеціалістів у певних галузях знань. За результатами проведення перевірки відомостей про кримінальне правопорушення потрібно виносити постанову про початок досудового розслідування або про відсутність підстав для його початку [6, с. 38].

Досліджуючи ст. 214 КПК України, Ю. П. Алєнін пропонує передбачити: докладнішу регламентацію порядку прийняття, реєстрації заяв чи повідомлень про діяння, визначені законодавством про кримінальну відповідальність; строки їх розгляду (не менше ніж десять діб); можливість перевірки заяв чи повідомлень, визначення процесуальних засобів таких дій; обов'язок службових осіб приймати процесуальне рішення у формі винесення постанови слідчим/прокурором про початок досудового розслідування або про відмову в ньому; обставини, які виключають проведення досудового розслідування; право на оскарження до прокурора чи слідчого судді рішень про початок досудового розслідування та про відмову в ньому [7, с. 237–238].

На початковому етапі розслідування слідчий у своєму розпорядженні повинен мати такі матеріали: а) рапорт про виявлення кримінального правопорушення; б) зареєстроване повідомлення про початок досудового розслідування; в) доручення про проведення досудового розслідування; г) детальні відомості про те, при яких обставинах було вчинено кримінальне правопорушення; д) протокол огляду місця події; е) протокол допиту свідків, очевидців вчинення злочину; є) довідка судово-медичного експерта або акт судово-медичного освідчення зі встановленим ступенем тяжкості тілесних ушкоджень заподіяних потерпілому..

У разі вчинення групового хуліганства, або завдання значної матеріальної шкоди створюється слідчо-оперативна група (далі – СОГ), керівником якої є слідчий, визначений начальником слідчого підрозділу здійснювати досудове розслідування кримінального правопорушення.

Завданням СОГ є виявлення, фіксація, кваліфіковане вилучення та пакування слідів кримінального правопорушення, речових доказів, встановлення свідків та потерпілих, з'ясування обставин кримінального правопорушення, що мають значення для всебічного, повного і неупередженого їх дослідження та встановлення осіб, причетних до його вчинення [8].

Проведене дослідження цього питання показало, що у 62% випадків час, що минув з моменту вчинення хуліганських дій й до початку огляду місця події склало близько трьох годин (до 1 год. – 18% випадків, від 1 год. до 3-х год. – 43%). Решта тимчасові відрізки даної події розподілилися наступним чином: від 3-х до 6 годин – 11% випадків; від 6 до 12 годин – 9%; від 12 до 24 годин – 12%; від однієї доби до трьох 5% випадків; понад

3-х діб – 2% випадків. Такий низький показник (62%) пояснюється рядом об'єктивних та суб'єктивних факторів, у тому числі можна говорити про оперативність надходження слідчому відомостей.

У зв'язку з цим пропонується 1 ч. 2 ст. 39 КПК України викласти у такій редакції: «...визначати слідчого, який здійснюватиме досудове розслідування, а у випадках складності провадження, визначати слідчих. За наявності достатніх підстав вважати кримінальне провадження особливо складним або винятково складним приймати рішення про здійснення досудового розслідування слідчою групою – визначати старшого слідчої групи, який керуватиме діями інших слідчих. Процесуальні рішення про визначення слідчого (слідчих) приймаються у формі постанови, а про здійснення досудового розслідування слідчою групою така постанова погоджується з прокурором. Прийняте рішення оголошується підозрюваному та оскарженню не підлягає».

Проведене дослідження цього питання показує, що на момент внесення відомостей до ЄРДР особа потерпілого була встановлена у 91% випадків, а особа підозрюваного – лише у 61% випадків.

Підводячи підсумки сказаного, виділимо, що відправним моментом встановлення інформації про розслідування заподіяння тяжких тілесних ушкоджень, що спричинили смерть потерпілого є *етап застосування після внесення до ЄРДР відомостей про кримінальне правопорушення процесуальних засобів щодо встановлення особи, яка ймовірно вчинила це правопорушення (строки цього етапу кримінальним процесуальним законом не встановлені)*.

На нашу думку, початковий етап розслідування хуліганства, вчиненого у публічних місцях у момент внесення відомостей до ЄРДР залежить від початкових типових слідчих ситуацій процесу розслідування, зокрема: 1) хуліган затриманий на місці події; утримується співробітниками поліції; є потерпілий та очевидці; виявлено знаряддя злочину; 2) хуліган з місця пригоди зник, але відома його особистість або прикмети його зовнішності; є потерпілий і очевидці; знаряддя злочину виявлено на місці події або приховано злочинцем.

Якщо підозрюваного затримано з речовими доказами або по гарячих слідах, то початковий етап закінчується і вноситься письмове повідомлення про підозру, що відбувається за наявності достатніх доказів (п. 3 ч. 1 ст. 276 КПК України). Початковий етап розслідування злочинів, у тому числі хуліганства, є періодом досудового розслідування, який розпочинається з моменту внесення відомостей до ЄРДР, з'ясування обставин правопорушення, передбачених нормами законодавства, проведення усіх першочергових і невідкладних СРД та процесуальних дій й закінчується накопиченням достатньої кількості доказової інфор-

мації, що забезпечує подальше швидке та повне розслідування кримінального правопорушення.

У той же час, законодавець також визначив обставини, що підлягають доказуванню у кримінальному провадженні. Відповідно до ст. 91 КПК до них відносяться:

– подія кримінального правопорушення (час, місце, спосіб та інші обставини вчинення кримінального правопорушення);

– винуватість підозрюваного у вчиненні кримінального правопорушення, форма вини, мотив і мета вчинення кримінального правопорушення;

– вид і розмір шкоди, завданої кримінальним правопорушенням, а також розмір процесуальних витрат;

– обставини, які впливають на ступінь тяжкості вчиненого кримінального правопорушення, характеризують особу злочинця, обтяжують чи пом'якшують покарання, які виключають кримінальну відповідальність або є підставою закриття кримінального провадження;

– обставини, що є підставою для звільнення від кримінальної відповідальності або покарання;

– обставини, які підтверджують, що гроші, цінності та інше майно, які підлягають спеціальній конфіскації, одержані внаслідок вчинення кримінального правопорушення та/або є доходами від такого майна, або призначалися (використовувалися) для схиляння особи до вчинення кримінального правопорушення, фінансування та/або матеріального забезпечення кримінального правопорушення чи винагороди за його вчинення, або є предметом кримінального правопорушення, у тому числі пов'язаного з їх незаконним обігом, або підшукані, виготовлені, пристосовані або використані як засоби чи знаряддя вчинення кримінального правопорушення;

– обставини, що є підставою для застосування до юридичних осіб заходів кримінально-правового характеру [1].

Проте, на нашу думку, при розслідуванні хуліганства, вчиненого у публічних місцях, можуть підлягати встановленню обставини, що не зазначені у цьому переліку. Зокрема, А. О. Крикунов серед обставин, що підлягають доказуванню, при розслідуванні хуліганства виділив наступні: чи дійсно були вчинені хуліганські дії й у чому вони полягали; час учинення хуліганських дій (день і години, їхня характеристика: вихідний або робочий день, вечірній або денний час); місце їх учинення (громадське місце – вулиця, парк, кінотеатр, квартира); обстановка, за якої відбувалися хуліганські дії, або, іншими словами, щ відбувалося на місці події в момент учинення хуліганства – масове гуляння, лекція, кіносеанс; чи не були присутні там жінки і діти; ким учинено хуліганські дії; які дані характеризують правопорушника – вік, рід занять, освіта, судимість за

хуліганство або інший злочин, осудність, характеристика за місцем проживання і роботи; чи перебував він на момент учинення хуліганських дій у стані сп'яніння; винність підозрюваного у вчиненні хуліганства (чи діяв він умисно, чи усвідомлював, що його дії грубо порушують громадський порядок і виражають явну неповагу до суспільства; чи бажав він учинити конкретні дії; що спонукало його до цього); обставини, що впливають на ступінь і характер відповідальності підозрюваного; конкретні наслідки діяння: чи є потерпілі, чи нанесено їм тілесні ушкодження; чи заподіяно матеріальний збиток, якщо так, то яка вартість знищеного або такого, що потребує ремонту, ушкодженого майна; причини та умови, що сприяли конкретному хуліганському прояву: через що виник злочинний намір, які обставини формування кримінальної групи, джерела придбання зброї [9, с. 23–24].

У свою чергу, М. М. Єфімов серед обставин, що підлягають доказуванню при розслідуванні хуліганства виділяє наступні: чи дійсно були вчинені хуліганські дії й у чому вони полягали; час учинення хуліганських дій; місце їх учинення; обстановка, при якій відбувалися хуліганські дії; ким вчинено хуліганські дії; які дані характеризують правопорушника; винність обвинувачуваного у вчиненні правопорушення; обставини, що впливають на ступінь і характер відповідальності обвинувачуваного; конкретні наслідки діяння; чи не спровокували потерпілі хуліганські дії; причини й умови, що сприяли конкретному хуліганському прояву; в чому конкретно було виражено винятковий цинізм чи особлива зухвалість; чи не було в процесі правопорушення вчинено інші злочини; обставини, що впливають на ступінь та характер відповідальності особи, яка вчинила хуліганські дії; мотиви наявної поведінки особи злочинця; які знаряддя використовувались для вчинення хуліганства [10, с. 98–99].

Кожна обставина з наведеного переліку має своє значення для кримінального провадження. Наприклад, обставини, що впливають на ступінь тяжкості злочину, а також обставини, що характеризують особу злочинця, потрібні для визначення пом'якшення або обтяження покарання.

З огляду на вищезазначене вважаємо за потрібне визначити наступні обставини, що підлягають доказуванню при розслідуванні хуліганства, вчиненого у публічних місцях:

- 1) факт вчинення хуліганських дій;
- 2) подія кримінального правопорушення (час, місце та обстановка учинення хуліганських дій);
- 3) встановлення особи злочинця-хулігана – підозрюваного (-их);
- 4) мотиви хуліганських дій;
- 5) наслідки завданої шкоди;
- 6) знаряддя вчинення злочину;

7) детермінанти, що сприяли учиненню злочину;

8) тяжкість вчиненого діяння; обставини, що обтяжують чи пом'якшують покарання, виключають злочинність діяння чи є підставою закриття кримінального провадження;

9) чи не було в процесі хуліганських дій учинено інші кримінальні правопорушення.

Таким чином, сутність початку досудового розслідування доцільно розглядати у двох аспектах: з одного боку, як окремого етапу досудового розслідування, метою якого є встановлення факту вчинення кримінального правопорушення та внесення відповідних відомостей до ЄРДР, а з іншого - як здійснювану в установленому законом порядку кримінальну процесуальну діяльність слідчого, прокурора стосовно встановлення обставин вчинення кримінального правопорушення, а також правовідносини, що виникають внаслідок такої діяльності між учасниками кримінального провадження. При виявленні події, яку можна кваліфікувати як вчинення кримінально-каранного хуліганства, слідчий вносить відомості до ЄРДР та розпочинає розслідування. Відповідно до ст. 91 КПК України необхідно визначити коло обставин, що підлягають доказуванню.

Література

1. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012 р. *Верховна Рада України*. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>.

2. Дрозд В. Г. Правове регулювання досудового розслідування: проблеми теорії та практики: монографія. Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2018. 448 с.

3. Белкин Р. С. Очерки криминалистической тактики: учеб. пособ. Волгоград: ВСШ МВД РФ, 1993. 200 с.

4. Про затвердження Інструкції з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні: наказ МВС України від 07 лип. 2017 р. № 575. *Верховна Рада України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/z0937-17>

5. Положення про порядок ведення Єдиного реєстру досудових розслідувань: наказ Генеральної прокуратури України від 6 квіт. 2016 р. № 139. *Верховна Рада України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/z0680-16>.

6. Мірковець Д.М. Шляхи оптимізації кримінальної процесуальної діяльності на початковому етапі досудового розслідування. *Актуальні проблеми розслідування злочинів за новим кримінально-процесуальним кодексом* : матер. Всеукраїнської наук.-практ. конф. Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2013. С. 36–39.

7. Аленін Ю. П. Особливості відкриття матеріалів іншої стороні за новим КПК України. *Актуальні проблеми кримінального права, процесу та криміналістики* : матеріали IV міжнар. наук.-практ. конф., присвяченої 95-річчю з дня народження професора М. В. Салтєвського. Одеса, 2012. С. 237–240.

8. Павловський В. В. Початок досудового розслідування: проблеми та перспективи розвитку. *Науковий вісник Академії муніципального управління. Серія «Право»*. 2014. Вип. 2. С. 390–395.

9. Крикунов А. О. Расследование хулиганства: лекция. Киев: НИИРИО Киевс. высш. шк. МВД СССР им. Ф. Э. Дзержинского, 1978. 44 с.

10. Єфімов М. М. Криміналістична характеристика та особливості розслідування хуліганства: дис...канд. юрид. наук: 12.00.09. Дніпропетровськ, 2012. 229 с.

Анотація

Трясун П. Р. Особливості початку досудового розслідування кримінальних правопорушень щодо хуліганства, вчиненого у публічних місцях. – Стаття.

Актуальність статті полягає в тому, що з прийняттям у 2012 році КПК України в історії розвитку кримінального процесу нашої країни відкрито нову сторінку, а чисельні зміни й доповнення, внесені до нього останнім часом, наочно свідчать про продовження реформування цієї сфери діяльності. Насамперед, зумовлено це тим, що ефективна протидія сучасним злочинним проявам вимагає від законодавця запровадження дієвої системи кримінальної юстиції, яка, з одного боку, дозволить гарантувати захист особи, суспільства й держави від кримінальних правопорушень, а з іншого – забезпечить швидке, повне та неупереджене розслідування та судовий розгляд. Нині під час прийняття та реєстрації заяв і повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення та інші події здійснюється їх перевірка, вирішується питання про наявність або відсутність складу кримінального правопорушення. Крім того, з моменту внесення до ЄРДР відомостей про вчинення конкретною особою кримінального правопорушення слідчий, прокурор уповноважені проводити різні процесуальні дії, завдяки яким буде прийнято рішення про наділення особи статусом підозрюваного або закриття кримінального провадження. У статті надано характеристику особливостям початку досудового розслідування кримінальних проваджень про хуліганства, вчинені у публічних місцях. Початок досудового розслідування у кримінальних провадженнях про хуліганство, вчинене у публічних місцях є сукупністю однорідних, систематизованих процесуальних норм (положень кримінального процесуального законодавства України), які визначають форму та зміст процесуальної діяльності учасників кримінального провадження щодо виникнення кримінальних процесуальних відносин на підставі встановлених фактів про вчинені хуліганські дії. На підставі узагальнення матеріалів кримінальних проваджень визначено обставини, що підлягають доказуванню, зокрема: факт вчинення хуліганських дій; подія кримінального правопорушення (час, місце та обстановка учинення хуліганських дій); встановлення особи злочинця-хулігана – підозрюваного (-их); мотиви хуліганських дій; наслідки завданої шкоди; знаряддя вчинення злочину; детермінанти, що сприяли учиненню злочину; тяжкість вчиненого діяння; обставини, що обтяжують чи пом'якшують покарання, виключають злочинність діяння чи є підставою закриття кримінального провадження; чи не було у процесі хуліганських дій вчинено інші кримінальні правопорушення.

Ключові слова: хуліганство, досудове розслідування, початковий етап розслідування, організація, тактика, публічні місця.

Summary

Triasun P. R. Features of the beginning of pre-trial investigation of criminal offenses of hooliganism committed in public places. – Article.

The relevance of the article is that with the adoption in 2012 of the CPC of Ukraine in the history of the criminal process of our country opened a new page, and numerous changes and additions made to it recently, clearly indicate the continuation of reforms in this area. First of all, this is due to the fact that effective counteraction to modern criminal acts requires the legislator to introduce an effective system of criminal justice, which, on the one hand, will ensure protection of the individual, society and the state from criminal offenses, and on the other and litigation. Currently, during the acceptance and registration of applications and notifications of committed criminal offenses and other events, their verification is carried out, the issue of the presence or absence of a criminal offense is resolved. In addition, from the moment of entering into the ERDR information about the commission of a criminal offense by a particular person, the investigator, prosecutor are authorized to conduct various procedural actions, which will decide to grant a person the status of suspect or close criminal proceedings. The article describes the pecu-

liarities of the beginning of the pre-trial investigation of criminal proceedings on hooliganism committed in public places. The beginning of pre-trial investigation in criminal proceedings on hooliganism committed in public places is a set of homogeneous, systematic procedural norms (provisions of criminal procedure legislation of Ukraine), which determine the form and content of procedural activities of participants in criminal proceedings. actions. On the basis of generalization of materials of criminal proceedings the circumstances which are subject to proof are defined, in particular: the fact of commission of hooligan actions; event of a criminal offense (time, place and circumstances of hooliganism); identification of the criminal hooligan - suspect (s); motives for hooliganism; the consequences of the damage; instruments of crime; determinants that contributed to the commission of the crime; the gravity of the act committed; circumstances that aggravate or mitigate punishment, exclude the criminality of the act or are grounds for closing criminal proceedings; whether other criminal offenses were committed in the course of hooliganism.

Key words: hooliganism, pre-trial investigation, initial stage of investigation, organization, tactics, public places.